

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar ko tiek norādīts uz trim kumulatīviem nosacījumiem, kuri paredzēti judikatūrā, kas izriet no 2011. gada 8. novembra sprieduma *Idromacchine u.c./Komisija* (T-88/09, EU:T:2011:641), un kuriem jābūt izpildītiem, lai iestātos Eiropas Savienības atbildība uz LESD 340. panta otrās daļas pamata. Šis pamats sastāv no trim daļām.

1. Pirmajā daļā prasītāja norāda, ka tā savā sūdzībā Eiropas Komisijai bija sūdzējusies par nepaziņotajiem pasākumiem, ko Francijas valsts veikusi, ieguldot kapitālu fondā, ko pārvalda kāda privāttiesiska sabiedrība, kurai ir īpašas, ekskluzīvas tiesības LESD 106. panta 1. punkta izpratnē. Tā uzskata, ka Komisija nav ievērojusi 2016. gada 21. jūlija sprieduma *Dilly's Wellnesshotel C-493/14* un 2019. gada 5. marta sprieduma *Eesti Pagar C-349/17* rezolutīvajā daļā nospriesto un šajos spriedumos izklāstītos principus. Prasītāja uzskata, ka Komisija nav ievērojusi, pirmkārt, principu *lex posterior derogat legi priori*, otrkārt, LESD 288. panta normu hierarhiju un, treškārt, principu *lex specialis derogat legi generali*. Visbeidzot – Komisija neesot ievērojusi prasītājas procesuālās tiesības, jo neesot saprātīgā termiņā uzsākusi LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo procedūru.
2. Otrajā daļā prasītāja apgalvo, ka tai esot liegtas noteicošās un nepieciešamās tiesiskās sekas, kādas parasti izraisa formālas procedūras uzsākšana un kuru rezultātā tai būtu bijusi iespēja dalībvalsts tiesās pamatot to, ka pastāv pienākums atgūt aplūkojamo nelikumīgi piešķirto atbalstu. Prasītāja uzskata, ka minētais tai būtu devis iespēju panākt pagaidu pasākumu piemērošanu, lai citastarp risinātu steidzamas problēmas, par kādām šajā gadījumā esot uzskatāms pietiekamu ieņēmumu trūkums.
3. Trešajā daļā prasītāja atzīst, ka tai nodarītā kaitējuma tiešums un noteiktība ir pierādīta, jo Komisijas prettiesiskā rīcība esot liegusi tai iespēju saņemt no Francijas iestādēm atlīdzinājumu, lai tā varētu veikt savus bankas kredīta atmaksas maksājumus, un no tā izrietot materiāls kaitējums, iespēju zaudēšana un nemateriāls kaitējums, kuri Savienībai esot jāatlīdzina.

(¹) Neizpauzami konfidenciāli dati.

Prasība, kas celta 2020. gada 17. septembrī – *Ighoga Region 10 u.c./Komisija*

(Lieta T-582/20)

(2020/C 414/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 e.V.* (*Ighoga Region 10*) (*Ingolstadt*, Vācija), MJ un MK (pārstāvis: A. Bartosch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu atbildētājas 2020. gada 28. aprīļa lēmumu par valsts atbalstu SA.48582 (2017/FC) – Vācija – Apgalvotie valsts atbalsta pasākumi attiecībā uz *Maritim-Gruppe* un *KHI Immobilien GmbH* (*Ingolstadt*), kā arī
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar vienu pamatu, ar ko prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to kā Regulas Nr. 2015/1589 (¹) 1. panta h) punktā minēto "ieinteresēto personu" procesuālās tiesības, jo atbildētāja esot atteikusies attiecībā uz Vāciju sākt formālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam.

Šis vienīgais pamats sastāv no četrām daļām.

1. Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka nav pārvarētas nopietnās grūtības attiecībā uz *Maritim-Gruppe* tiešajām priekšrocībām saistībā ar *Ingoldstadt* kongresu centra (turpmāk tekstā – “CC-IN”) un viesnīcas apsaimniekošanu, jo
 - kaut arī pastāv konkrēti pierādījumi, kuri rada šaubas attiecībā uz konkursa par *Ingoldstadt* kongresu centra apsaimniekošanu pienācīgu norisi, atbildētāja neesot veikusi neatkarīgu šā konkursa pārbaudi;
 - atbildētāja, veicot pārbaudi par nomas noteikumu atbilstību tirgus apstākļiem, esot izmantojusi juridiski nepieļaujamu mērauklu;
 - papildus tam tā, lai pārbaudītu nomas noteikumu atbilstību tirgus apstākļiem, esot izmantojusi nederīgu kritēriju; un
 - visbeidzot, tā esot atteikusies izmantot piemērotu mērauklu, ar kuru varētu novērtēt atbilstību tirgus apstākļiem.
2. Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka nav pārvarētas nopietnās grūtības attiecībā uz *Maritim-Gruppe* netiešajām priekšrocībām, jo atbildētāja esot pilnīgi ignorējusi iesniegto sūdzību un līdz ar to esot pieļāvusi vairākas saturiskas kļūdas vērtējumā.
3. Treškārt, prasītājas apgalvo, ka nav pārvarētas nopietnās grūtības, jo nav veikta pilnīgi nekāda pārbaude par sūdzības priekšmetu – apgalvoto CC-IN finansēšanai izmantoto līdzekļu pārmērīgo kompensāciju.
4. Ceturtkārt, prasītājas apgalvo, ka nav pārvarētas nopietnās grūtības, kuras izraisījis tas, ka ir kļūdaini novērtēts valsts atbalsta tiesībās pastāvošais kritērijs par ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo
 - atbildētāja šo tiesiskā sastāva pazīmi esot pārbaudījusi attiecībā uz nepareizo saimniecisko darbību;
 - tā šajā ziņā esot balstījies uz juridiski kļūdainu premisu;
 - tā nekādi neesot ņēmusi vērā sūdzībā norādītos pierādījumus attiecībā uz argumentu, ka esot jāpieņem, ka kritērijs par ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm ir izpildīts; un
 - visbeidzot – tā esot izmantojusi nepiemērotus un saturiski neattiecināmus kritērijus.

(¹) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 25. septembrī – MP/Komisija

(Lieta T-588/20)

(2020/C 414/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MP (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 9. februāra lēmumu, ar ko netieši noraidīts viņas lūgums noteikt viņas pensijas tiesības saskaņā ar noteikumiem, kas bija spēkā pirms 2014. gada 1. janvāra, kurš ticis apstiprināts ar 2020. gada 12. februāra lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.